

[Finansministeren.]

det ærede medlem hr. Helge Larsen, mente, at vi måske skulle se lidt nærmere på, hvorvidt de faste afgifter, procentafgifterne, skulle forhøjes lige meget.

Må jeg have lov til at gøre opmærksom på, at jeg meget gerne havde set, at de to udvalg, der er nedsat henholdsvis om gebyrer og om stempel- og tinglysningsafgifter, havde kunnet tilendebringe deres arbejde på en sådan måde, at vi kunne have fremsat forslag til en endelig revision af denne lovgivning. Det har jeg gået og ventet på et par år, og jeg kan også meddele, at arbejdet i de to udvalg nu skrider raskere frem, end det måske gjorde i begyndelsen. Jeg synes imidlertid ikke, at vi kan blive ved at vente, og det er derfor, jeg har fremsat dette ikke i sin form, men i realiteten midlertidige forslag om, at vi nu fordobler afgifterne. Jeg skal gøre mit til, at de to udvalg kan blive færdige, så at denne fordobling af afgifterne så hurtigt som muligt kan blive afløst af en egentlig revision af denne lovgivning, hvad der er særdeles tiltrængt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Jens Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1153, fremsættelsen i tidenden sp. 1939).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: At loven om foranstaltninger mod oldenborrer bortfalder med dette lovforslags vedtagelse, kan jeg anbe-

fale; der er simpelt hen ingen brug for den lov mere. Det må i øvrigt være til glæde for dem, der mener, vi har for mange love her i landet, at der nu forsvinder en gammel lov.

Når samtidig loven af 1927 om bekæmpelse af smitsomme plantesygdomme ønskes ophævet og en mere tidssvarende lov vedtaget, finder jeg også dette rimeligt; meget har ændret sig på dette område siden 1927.

Ifølge loven af 1927 havde landbrugsministeren beføjelse til at foretage de nødvendige foranstaltninger. Nu tænkes de interesserede organisationer taget med på råd, og bekæmpelsesområderne udvidet. Samtidig ligger der heri en erkendelse af, at erhvervene er klar over betydningen af den bedst mulige kontrol og allerede selv udfører et udmærket stykke arbejde.

Lad mig i denne forbindelse nævne planteskolernes frivillige kontrol med den frygtede virus sygdom, hvorved man ad frivillighedens vej tillintetgør planter, der er syge. Jeg kan ligeledes nævne kontrollen med kartoffelmarkerne.

En lov for dette område kan ifølge sagens natur ikke blive andet end en rammelov; man ved ikke på forhånd, hvad der i fremtiden kan komme af sygdomme, og heller ikke, på hvilken måde de mest effektivt kan bekæmpes. Ej heller ved man, hvad andre landes sygdomskontrol vil kræve af vor eksport.

Normalt vil det være i avlernes egen interesse at foretage det fornødne, men nødvendigheden af kollektiv bekæmpelse med støtte fra staten kan også forekomme; jeg tænker her f. eks. på bekæmpelsen af coloradobillen.

Da Danmark efterhånden har fået en betydelig kartoffeleksport og planteeksport, er det af stor betydning, at der er en effektiv sygdomsbekæmpelse og kontrol. De fleste lande har nu strenge regler om indførselskontrol med henblik på sygdomme. Anses en vare for smittefarlig, er det næsten umuligt at eksportere den, og den bør heller ikke eksporteres. Man har ikke alene været ude for, at andre landes avlere har krævet forbud mod indførsel af sygdomsbefængte varer, men har også oplevet, at de ved forbud har ønsket at blive en generende konkurrence kvit under hen-